

ประเด็นการเมือง ฉบับที่ E53	14 พ.ย.68	วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น ความขัดแย้งโครงสร้างอำนาจ	ความขัดแย้งโครงสร้างอำนาจระหว่างฝ่ายการเมืองกับข้าราชการประจำ เหตุการณ์จังหวัดเพชรบุรี	
ประเด็นสำคัญ	- สาระสำคัญของเหตุการณ์ - ลักษณะของความขัดแย้ง - กรอบการวิเคราะห์ทางความมั่นคง - จุดขัดแย้งโครงสร้างและการต่อสู้แย่งชิงอำนาจ - การวิเคราะห์ปัญหาเชิงโครงสร้าง - ความเป็นไปได้ของการถูกเอารัดเอาเปรียบจากทั้งสองฝ่าย - ประเด็นสำคัญคือความจำเป็นเร่งด่วน - บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ - ข้อคิดสำหรับการศึกษาทางทหารและความมั่นคง	

ความขัดแย้งโครงสร้างอำนาจระหว่างฝ่ายการเมืองกับข้าราชการประจำ: เหตุการณ์จังหวัดเพชรบุรี

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2568 ณ ตำบลทับคาง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ได้สะท้อนให้เห็นถึงความตึงเครียดในโครงสร้างอำนาจระหว่างฝ่ายการเมือง (นักการเมืองระดับชาติ) กับข้าราชการประจำ (ผู้บริหารระดับอำเภอ) ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐในหลายมิติ โดยเฉพาะความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) และธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน ประเด็นที่น่าสนใจยิ่งไปกว่านั้นคือภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกของประชาชน ซึ่งต้องเผชิญกับคำถามสำคัญว่า ในยามที่เกิดปัญหา ฟังฟังพาทหารการเมืองที่มีความชอบธรรมจากการเลือกตั้งแต่อาจขาดความต่อเนื่อง หรือข้าราชการประจำที่มีความเชี่ยวชาญและอำนาจในพื้นที่แต่อาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ทั้งหมด

สาระสำคัญของเหตุการณ์

ผู้เกี่ยวข้องในประเด็นการพิจารณาอนุญาตตั้งโรงงานน้ำมันไฟโรไลซิส ตำบลทับคาง ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี เขตเลือกตั้งที่ 3 สังกัดพรรครวมไทยสร้างชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่ง รองประธานคณะกรรมการการตำรวจ สภาผู้แทนราษฎร นายอำเภอเขาย้อย ผู้บริหารระดับอำเภอในฐานะข้าราชการพลเรือนสามัญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนฝ่ายบริหารระดับชาติ และ

ประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ หมู่ที่ 1-4 ตำบลทับคาง ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากการพิจารณาอนุญาตให้ตั้งโรงงานน้ำมันไฟโรไลซิส

ลักษณะของความขัดแย้ง การปะทะทางวาจาเกิดขึ้นในช่วงก่อนพิธีต้อนรับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

อุตสาหกรรม เมื่อนายอำเภอเขาย้อยใช้น้ำเสียงและถ้อยคำที่ขาดความเหมาะสมต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยใช้คำว่าไม่เหมาะสมเชิงดูแคลนในการอ้างถึงประชาชนที่กำลังรอคอยเพื่อแสดงความคิดเห็น การใช้ถ้อยคำดังกล่าวนอกจากจะสะท้อนทัศนคติที่ขาดความเคารพต่อประชาชนแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงความไม่เข้าใจในบทบาทของตนเองในฐานะผู้รับใช้ประชาชน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตอบโต้อย่างรุนแรงและแจ้งเจตนาว่าจะดำเนินการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ที่อาจไปกระทำการข่มขู่กักขังและผู้ใหญ่บ้านมิให้นำประชาชนมาพบรัฐมนตรี ซึ่งหากเป็นความจริงถือเป็นการละเมิดสิทธิพื้นฐานของประชาชนอย่างร้ายแรง

กรอบการวิเคราะห์ทางความมั่นคง

ในกรณีการคัดค้านโรงงานน้ำมันไฟโรไลซิสสะท้อนให้เห็นสองมิติสำคัญ **มิติแรก** คือ ความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งประชาชนแสดงความกังวลต่อภัยคุกคามด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยจากการปล่อยสารพิษหลายชนิด ได้แก่ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ คาร์บอนมอนนอกไซด์ สารประกอบอินทรีย์ระเหยง่าย และฝุ่นละออง PM2.5 รวมถึงมลพิษทางเสียงและน้ำที่อาจส่งผลกระทบต่อห้วยหนามพรมซึ่งเป็นแหล่งน้ำสำคัญของชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโรงงานตั้งอยู่ห่างจากวัดเขาพระที่เป็นศูนย์กลางชุมชนเพียงหนึ่งกิโลเมตร ทำให้มีความเสี่ยงสูงต่อวิถีชีวิตของประชาชนโดยตรง ที่สำคัญคือประชาชนไม่ไว้วางใจกลไกควบคุมของทั้งภาครัฐและเอกชน อันเนื่องมาจากประสบการณ์ในอดีตที่ผู้ประกอบการมักขาดความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งการมลพิษและของเสียอันตรายให้ชุมชนต้องรับผิดชอบ สะท้อนถึงวิกฤตความเชื่อมั่นต่อระบบตรวจสอบถ่วงดุลของรัฐ **มิติที่สอง** คือ ความมั่นคงทางการเมืองที่แสดงให้เห็นโครงสร้างอำนาจที่ขัดแย้งกันระหว่างข้าราชการการเมืองอย่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับข้าราชการประจำอย่างนายอำเภอ ฝ่ายแรกได้รับความชอบธรรมจากการเลือกตั้งโดยตรง มีอำนาจตรวจสอบฝ่ายบริหารและสามารถเข้าถึงผู้มีอำนาจระดับสูงเพื่อแก้ปัญหาให้ประชาชน แต่มีข้อจำกัดคือขาดความต่อเนื่องในตำแหน่ง ขาดความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และอาจมุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์มากกว่าการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ในขณะที่ข้าราชการประจำมีความเชี่ยวชาญและความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ มีอำนาจบริหารที่กว้างขวางและเข้าใจบริบทท้องถิ่นอย่างลึกซึ้ง แต่ขาดความชอบธรรมทางการเมืองจากประชาชนโดยตรง ถูกจำกัดด้วยกฎระเบียบและสายการบังคับบัญชา อีกทั้งวัฒนธรรมระบบราชการที่เน้นลำดับชั้นอาจทำให้มองประชาชนในฐานะผู้อยู่ใต้การปกครองมากกว่าผู้มีอำนาจอธิปไตย ดังที่สะท้อนผ่านการใช้ถ้อยคำที่ขาดความเคารพในกรณีศึกษา

นอกจากนี้ วัฒนธรรมระบบราชการที่เน้นลำดับชั้นและความเคารพต่อผู้บังคับบัญชาอาจทำให้ข้าราชการบางรายมีทัศนคติที่มองประชาชนในฐานะ "ผู้อยู่ใต้การปกครอง" มากกว่า "ผู้มีอำนาจอธิปไตย" ดังจะเห็นได้จากการใช้ถ้อยคำที่ขาดความเคารพในกรณีศึกษา

จุดขัดแย้งโครงสร้างและการต่อสู้แย่งชิงอำนาจ

ความขัดแย้งระหว่างข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ เกิดจากขอบเขตอำนาจที่ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยนักการเมืองมองว่าข้าราชการประจำ "ขัดขวาง" ในขณะที่ข้าราชการประจำมองว่านักการเมือง "ก้าวก่าย" หรือ "แสวงหาผลประโยชน์"

วัฒนธรรมราชการที่ขัดต่อหลักประชาธิปไตย ทัศนคติของข้าราชการบางส่วนที่มองประชาชนในเชิงดูถูก (เช่น การใช้คำว่า "ไอ้พวกนั้น") ขัดแย้งโดยตรงกับหลักการที่ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน และข้าราชการคือผู้รับใช้ประชาชน

การละเมิดสิทธิการมีส่วนร่วมของประชาชน แม้รัฐธรรมนูญ 2560 จะคุ้มครองสิทธิการมีส่วนร่วม (โดยเฉพาะโครงการที่กระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ) แต่มีข้อกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจมิชอบ โดยข่มขู่ผู้นำท้องถิ่นไม่ให้พาประชาชนไปพบรัฐมนตรี ซึ่งถือเป็นการปิดกั้นสิทธิขั้นพื้นฐาน

ปัญหาความโปร่งใสและการบังคับใช้กฎหมาย แม้คำขออนุญาตตั้งโรงงานจะถูกยกเลิกไปแล้ว แต่กระบวนการก่อนหน้าที่ขาดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ได้ทำลายความไว้วางใจของประชาชน ทำให้เกิดข้อกังขาว่ากลไกการตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายของรัฐ (เช่น การป้องกันมลภาวะ) จะไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอในทางปฏิบัติ

การวิเคราะห์ปัญหาเชิงโครงสร้าง

ความขัดแย้งในการตรวจสอบถ่วงดุล ปัญหาหลักเกิดจาก ความไม่ชัดเจนในการกำหนดขอบเขตอำนาจ ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ (สส.) และฝ่ายบริหาร (ข้าราชการประจำ) โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ **ข้าราชการประจำ** อาจมองว่าการเข้ามาของ สส. เป็นการ "แทรกแซง" การบริหาร **สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.)** มองว่าเป็น "หน้าที่ในการตรวจสอบ" เพื่อประโยชน์ของประชาชน

ภาวะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออกของประชาชน แม้ประชาชนจะมีอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ แต่ในทางปฏิบัติกลับเป็น ฝ่ายที่อ่อนแอที่สุด ขาดทรัพยากรและความรู้ในการเข้าถึงกระบวนการตัดสินใจ ทำให้ต้องเลือกว่าจะพึ่งพาใครระหว่างสองฝ่าย **ข้าราชการการเมือง (สส.) ข้อดี** มีความชอบธรรมจากการเลือกตั้ง, มีหน้าที่เป็นตัวแทนประชาชน, สามารถใช้กลไกการเมือง (เช่น กรรมาธิการ, สื่อ) เพื่อกดดันได้, มีแรงจูงใจจากฐานเสียง **ข้อจำกัด** ไม่มีอำนาจบริหารโดยตรง (สั่งการข้าราชการไม่ได้), อาจใช้เวลาประสานงานนาน, บางครั้งอาจเน้นสร้างภาพลักษณ์หรือใช้ปัญหาเป็นเครื่องมือทางการเมือง, ขาดความต่อเนื่อง (ขึ้นอยู่กับการเลือกตั้ง) **ข้าราชการประจำ ข้อดี** มีอำนาจบริหารโดยตรง, มีความเชี่ยวชาญในระบบ, มีความต่อเนื่องในการ

ทำงาน (ไม่ขึ้นกับรัฐบาล) **ข้อจำกัด** ไม่มีความชอบธรรมทางการเมือง (ไม่ได้มาจาก ปชช.), อาจจรรีกรักดีต่อระบบหรือผู้บังคับบัญชา มากกว่าประชาชน, วัฒนธรรมราชการที่ยึดติดระเบียบทำให้ขาดความยืดหยุ่น, อาจมีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อประชาชน

ความเป็นไปได้ของการถูกเอารัดเอาเปรียบจากทั้งสองฝ่าย

ในสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด ประชาชนอาจตกเป็นเหยื่อของการแข่งขันแย่งชิงอำนาจระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ โดยทั้งสองฝ่ายต่างใช้ปัญหาของประชาชนเป็นเครื่องมือในการโจมตีหรือทำลายฝ่ายตรงข้าม มากกว่าการร่วมมือกันแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง นักการเมืองอาจใช้ปัญหาเพื่อสร้าง

ภาพลักษณ์ว่าตนเองเป็นผู้พิทักษ์ประชาชน ขณะที่ข้าราชการอาจพยายามปิดกั้นหรือลดทอนบทบาทของนักการเมืองเพื่อรักษาอำนาจและศักดิ์ศรีของระบบราชการ ในท้ายที่สุด ผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือประชาชนผู้บริโภคที่ต้องรอคอยการแก้ไขปัญหาที่ล่าช้าและอาจไม่เกิดขึ้นเลย **คำถามสำคัญที่ประชาชนต้องเผชิญ** ในสถานการณ์เช่นนี้ ประชาชนจึงต้องเผชิญกับคำถามที่ยากลำบาก: เมื่อเกิดปัญหาที่กระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ควรพึ่งพาใคร? ข้าราชการการเมืองที่มีความชอบธรรมจากการเลือกตั้งและมีแรงจูงใจทางการเมืองในการช่วยเหลือ แต่อาจขาดอำนาจในการบังคับให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและอาจเก่งเพียงแค่การพูดมากกว่าการปฏิบัติ หรือข้าราชการประจำที่มีอำนาจและความเชี่ยวชาญในการแก้ไขปัญหา แต่อาจไม่ตอบสนองหรือถูกผูกมัดด้วยผลประโยชน์หรือคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา หรือในกรณีที่เลวร้าย อาจต้องเผชิญกับทั้งสองฝ่ายที่ต่างก็มุ่งหาผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าการแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง

ประเด็นสำคัญคือความจำเป็นเร่งด่วน

ในการสร้างกลไกและวัฒนธรรมให้ ข้าราชการการเมือง และ ข้าราชการประจำ ทำงานร่วมกันโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง แทนที่จะมองกันเป็นคู่แข่ง

ปัญหาหลักที่เกิดขึ้น ดังนี้ **ความแตกแยกและผลกระทบ** ความขัดแย้งของทั้งสองฝ่ายส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการบริหารงาน ทรัพยากรถูกใช้ในการต่อสู้แย่งชิงอำนาจแทนที่จะแก้ปัญหา สุดท้ายผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือประชาชน **ปัญหาวัฒนธรรมระบบราชการ** มีปัญหาทัศนคติที่ฝังลึก ซึ่งมองประชาชนเป็น "ผู้ใต้ปกครอง" มากกว่า "ผู้รับใช้" (ซึ่งมีรากฐานมาจากระบบศักดินาในอดีต) **ความล้มเหลวในการประสานงาน** ความขัดแย้งนำไปสู่ความล้มเหลวในการสื่อสารและเตรียมการระหว่างหน่วยงาน ทำให้เกิดความขัดแย้งในที่สาธารณะ สร้างความเสียหายต่อภาพลักษณ์ของรัฐ และทำให้ประชาชนสูญเสียความเชื่อมั่น **ผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งชาติ**

ผลกระทบระยะสั้น ประกอบด้วย การสูญเสียความไว้วางใจ เกิดความแตกร้างและความไม่ไว้วางใจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ (สส.) และฝ่ายบริหาร (นายอำเภอ) การทำงานที่ไร้ประสิทธิภาพ การประสานงานของรัฐล้มเหลว อาจเกิดการสว่นข้อมูล ทำให้การแก้ปัญหาล่าช้า **ภาพลักษณ์รัฐอ่อนแอ** ประชาชนสูญเสียความ

เชื่อมั่นเมื่อเห็นตัวแทนรัฐขัดแย้งกันเอง การบริการประชาชนล้มเหลวเจ้าหน้าที่มุ่งเน้นความขัดแย้งมากกว่าการแก้ปัญหา ทำให้ประชาชนไม่ได้รับการตอบสนองที่เหมาะสม

ผลกระทบระยะกลาง ประกอบด้วย **การกัดเซาะความชอบธรรมของรัฐ** ประชาชนตั้งคำถามต่อประสิทธิภาพและการปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ ทำให้ความชอบธรรมของรัฐลดลง **การมีส่วนร่วมทางการเมืองลดลง** ประชาชนรู้สึกว่เสียงของตนไม่มีความหมาย จึงถอนตัวจากกระบวนการทางการเมือง **ความขัดแย้งในชุมชน** เกิดการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายในหมู่ประชาชนที่สนับสนุนแต่ละฝ่าย (การเมืองและข้าราชการประจำ) **ปัญหาจริงถูกละเลย** ความขัดแย้งทางการเมืองบดบังปัญหาที่แท้จริง (เช่น สิ่งแวดล้อม, สุขภาพ)

ผลกระทบระยะยาว ประกอบด้วย **วิกฤตความไม่มั่นคง** ประชาชนสูญเสียศรัทธาในระบบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง อาจนำไปสู่การประท้วงที่รุนแรงและความวุ่นวายทางการเมือง **อุปสรรคต่อการพัฒนา** เกิดความไม่ต่อเนื่องของนโยบาย นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น การพัฒนาประเทศหยุดชะงัก **ความเสี่ยงต่อการแทรกแซงจากภายนอก** รัฐที่อ่อนแอและแตกแยกภายใน ทำให้ง่ายต่อการถูกแทรกแซงจากต่างชาติหรือกลุ่มผลประโยชน์อื่น เพื่อแสวงหาประโยชน์

บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับความมั่นคงแห่งชาติ

เหตุการณ์ที่จังหวัดเพชรบุรีเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญในการทำความเข้าใจความขัดแย้งเชิงโครงสร้างระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐในหลายมิติ การวิเคราะห์เหตุการณ์นี้สะท้อนปัญหาสำคัญสามประการ

ประการแรก คือความไม่ชัดเจนในการกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารในระดับท้องถิ่น ทั้งสองฝ่ายต่างอ้างว่าตนเองเป็นผู้แทนหรือผู้ใช้ประชาชน แต่กลับขัดแย้งกันในทางปฏิบัติ ความขัดแย้งนี้ไม่เพียงแต่สร้างความตึงเครียดระหว่างบุคคลเท่านั้น แต่ยังสะท้อนถึงปัญหาในการออกแบบระบบการเมืองและการบริหารที่ยังไม่สมบูรณ์

ประการที่สอง คือปัญหาธรรมาภิบาลและความไว้วางใจที่ขาดหายไปของประชาชนต่อกระบวนการบริหารราชการแผ่นดิน ประชาชนรู้สึกว่เสียงของตนไม่ได้รับการเคารพ สิทธิพื้นฐานถูกละเมิด และกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุลไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของพวกเขา ความไม่ไว้วางใจนี้เป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อความชอบธรรมของรัฐและความมั่นคงของระบอบประชาธิปไตย

ประการที่สาม คือการขาดกลไกการประสานงานที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ทำให้เกิดความสูญเสียในการทำงาน ความขัดแย้งที่ไม่จำเป็น และการบริการประชาชนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและปัญหามีความซับซ้อนมากขึ้น รัฐจำเป็นต้องมีความสามารถในการทำงานเป็นทีมและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อคิดสำหรับการศึกษาทางทหารและความมั่นคง

กรณีศึกษานี้มีบทเรียนสำคัญหลายประการสำหรับนายทหารในฐานะผู้บริหารและผู้นำที่อาจต้องทำงานในบริบทที่มีความซับซ้อนทั้งทางการเมืองและการบริหาร ประกอบด้วย การยึดมั่นในหลัก **ประชาธิปไตย** ต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลเรือนกับทหาร (Civil-Military Relations) และทำงานภายใต้การควบคุมของฝ่ายพลเรือน (Civilian Control) โดยต้องเป็นกลางทางการเมือง แต่รับผิดชอบต่อประชาชนและผลประโยชน์ของชาติ ไม่ใช่กลุ่มอำนาจใด **ทักษะการบริหารความขัดแย้ง** ต้องพัฒนาทักษะด้านอารมณ์ หรือที่เรียกว่า EQ (Emotional Intelligence) การสื่อสาร และการประนีประนอม เพื่อจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ แทนการใช้อำนาจ **ความมั่นคงที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง** ต้องเปลี่ยนแนวคิดจากความมั่นคงของรัฐ (State Security) ไปสู่ความมั่นคงของมนุษย์ (Human Security) โดยตระหนักว่าภารกิจหลักคือการคุ้มครองและรับใช้ประชาชน **ความโปร่งใสและการตรวจสอบถ่วงดุล** ต้องยอมรับกลไกการตรวจสอบถ่วงดุลจากฝ่ายอื่น ๆ เพื่อป้องกันการใช้อำนาจในทางที่ผิด และสร้างความชอบธรรมและความเชื่อมั่นจากประชาชน

บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางวิชาการด้านความมั่นคง มิได้มีเจตนาสนับสนุนหรือโจมตีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่มุ่งหวังที่จะนำเสนอการวิเคราะห์ที่เป็นกลางและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทย

พ.อ.หญิง จันทิรา นาคบุญนำ

อจ.ทก.กม.สมย.วทบ.

เอกสารอ้างอิง:

1. เนชั่นสุดสัปดาห์, "สส.เพชรบุรี ปะทะคารมเดือดกับนายอำเภอเขาย้อย ระหว่างยื่นรื้อถอนรับ รมช. อดุสหกรรม ที่ลงพื้นที่มารับหนังสือร้องเรียนจากชาวบ้าน กรณีคัดค้านการตั้งโรงงานน้ำมันไฟโรไลซิส," 11 พฤศจิกายน 2568
2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
3. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
4. ศาสตราจารย์ ดร. ชัยอนันต์ สมุทวณิช, *การเมืองการปกครองไทย: ความขัดแย้งและการปฏิรูป*, โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2564
5. United Nations Development Programme (UNDP), *Human Development Report 1994: New Dimensions of Human Security*, Oxford University Press, 1994
6. Samuel P. Huntington, *The Soldier and the State: The Theory and Politics of Civil-Military Relations*, Harvard University Press, 1957

ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้ โดยการสแกน QR Code

